

เล่ม

1

Lilin : เขียน

วงแหวนแห่งมอบีอุส

REAL
DREAM
Online

การอ่านคือการปมเพาะ

เมล็ดพันธุ์แห่งปัญญา

ท่องไปในโลกหนังสือออนไลน์ของพวกเขา Siam Inter Multimedia ได้ที่...

website www.smm.co.th, www.boolimthai.com facebook www.facebook.com/siaminterbooks

ชื่อหนังสือ : Real Dream Online วงแหวนแห่งเมอบิอุส เล่ม 1

ผู้เขียน : Lilin

พิมพ์ครั้งที่หนึ่ง : ตุลาคม 2555

จำนวน : 320 หน้า

ราคา : 200 บาท

ลิขสิทธิ์เป็นของ สำนักพิมพ์สยามอินเตอร์บุ๊คส์ ภายใต้การดูแลของ บริษัท สยามอินเตอร์มัลติมีเดีย จำกัด (มหาชน) อย่างถูกต้องตามกฎหมาย ห้ามลอกเลียนแบบส่วนใดส่วนหนึ่งของหนังสือเล่มนี้ รวมทั้งการจัดเก็บ ถ่ายทอด ไม่ว่ารูปแบบ หรือวิธีการใดๆ ในกระบวนการอิเล็กทรอนิกส์ การบันทึก การถ่ายภาพ หรือวิธีการใดโดยไม่ได้รับอนุญาต ยกเว้นเพื่อการประชาสัมพันธ์หนังสือเท่านั้น

ผู้จัดพิมพ์

คณะที่ปรึกษา

ผู้อำนวยการสายกองบรรณาธิการพ็อกเก็ตบุ๊ก

บรรณาธิการบริหาร

บรรณาธิการสำนักพิมพ์

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

เลขานุการกองบรรณาธิการ

ผู้จัดการฝ่ายเตรียมผลิต

หัวหน้าแผนกศิลปกรรม กองงานปกและสื่อสิ่งพิมพ์

หัวหน้าแผนกศิลปกรรม กองงานศิลปกรรมออกแบบรูปเล่ม
กองงานศิลปกรรม

ออกแบบปก

ภาพปก

จัดรูปเล่ม

หัวหน้ากองงานพิสูจน์อักษร

รองหัวหน้ากองงานพิสูจน์อักษร

พิสูจน์อักษร

ผู้อำนวยการใหญ่สายงานธุรกิจสิ่งพิมพ์

ผู้อำนวยการฝ่ายประชาสัมพันธ์

ผู้อำนวยการฝ่ายต่างประเทศ

ผู้อำนวยการใหญ่สายการผลิตและพัฒนาสินค้า

ฝ่ายการผลิต

แยกสี

พิมพ์ที่

จัดจำหน่ายทั่วประเทศ

สำนักพิมพ์สยามอินเตอร์บุ๊คส์

ระวี ไหลทอง, สมชาย กรสวนสมบัติ, สฤณกุล แจ่มสมบูรณ์, วิฑูร นิรันดร์ชัย,

อัมพาลี ชะลินธุ์, วิรัตน์ ธีรพุดสีกุล, ปราชญ์ ไชยคำ, นลพร สิทธิธนวิธาน,

กฤษณาภรณ์ เกษมศิริกรณ

เอกราพีร์ สุขกุลพิพัฒน์

สิทธิเดช แสนสมบูรณ์สุข

ศรัทธา บุญประเสริฐ

ธนัช ทวีวาร

ปริญญญา ชูศักดิ์

อรุณพร พาหนะบุตร

นพกานต์ วงศ์คล้าย

เบญจภัทร บุญคงจรัสพันธ์

ประทีป รัตนชาติ, ศศิวิมล บุญสุภา, ภคิน พันธ์อำพล, กฤษณา ฤกษ์แสงศรี,

นิลดา บุญช่วยชูสกุล, ชนม์นิลดา จุลจินดา, ธาปณิณี ศรีนนิธิรัฐ

Turk CG Pool

metaldoll

กฤษณา ฤกษ์แสงศรี

สุชาดา บุญเสริมเจริญสุข

พรทิพย์ ทองจำปา

อังศุภาณต์ กันธวิทย์

ดวงดา เทียมศักดิ์

ณิชนันท์ วิบูลย์ศิริวงศ์

กิตติวัฒน์ นิรันดร์ชัย

ฐชัย ศิริจินดา

ปฏิวดี มีธาดาประเท, อุวศรี ธีรบุญ

S.S.Film Process

บริษัท กีเลนการพิมพ์ จำกัด

บริษัท สยามอินเตอร์มัลติมีเดีย จำกัด (มหาชน) 459 ซ.ลาดพร้าว 48 แขวงสามเสนนอก

เขตห้วยขวาง กรุงเทพฯ 10310

โทร: 0-2694-3031-33 ต่อ 1601-1607, 0-2276-5035-39

ลูกค้าสัมพันธ์ : โทร: 0-2693-0904

คำนำสำนักพิมพ์

ก่อนที่จะกล่าวถึงนิยายเรื่องนี้ ผมขอออกตัวไว้ก่อนเลยนะครับว่า ผมอิจฉานายเมอบิอุส พระเอก(?) ของเราจริง ๆ ให้อย่าตายสิ (ถ้าอยากรู้ว่าผมไปอิจฉาอะไรเขา ลองอ่านดูสิครับ รับรองว่าต้องมีผู้อ่านที่อิจฉาเขาเหมือนกับผมแน่ ๆ)

จะเกิดอะไรขึ้น เมื่อชายหนุ่มผู้โชคร้าย(?) ได้เข้าไปในโลกของเกมออนไลน์โดยที่ไม่ได้รู้เรื่องราว แถมยังความจำเสื่อม กระทั่งชื่อตัวเองก็ยังจำไม่ได้ แต่ยังไม่พอแค่นั้น เขายังต้องเป็นผู้เล่นสงครามในโลกแห่งเกมใบนี้ เพื่อที่จะรักษาอาการบาดเจ็บสาหัสจากอุบัติเหตุ ซึ่งถ้าเขาทำไม่สำเร็จ เขาก็ต้องตาย...

ครั้งแรกที่ผมได้อ่านนิยายเรื่องนี้ เมื่อสักราว ๆ กลางปี 2554 นั้น ผมรู้สึก่านิยายเรื่องนี้เป็นนิยายที่ฉีกแนวออกมาจากนิยายแนวหลักในช่วงนั้นพอสมควร ถ้าจำไม่ผิดนิยายเกมออนไลน์ในยุคนั้นตัวเอกต้องเก่งเวอร์ชนิดที่ว่าไม่มีใครสู้ได้ ไม่ก็ในเกมจะต้องมีพลังปราณ พลังจิต พลังเวท วิทยายุทธ์ หรืออาวุธของตัวเอกต้องเป็นดาบ และตัวเอกต้องมีสัตว์เลี้ยงเท่ ๆ ซึ่งในตอนนั้นหันไปอ่านเรื่องไหน ๆ ก็จะต้องเจอพวกเนื้อหาราว ๆ นี้อยู่เสมอ

แต่นิยายเรื่องนี้ก็เล่นพล็อตเรื่องที่ต่างออกมา ทั้งตัวเอกที่แทบจะไม่ได้มีความสามารถอะไรเลย กลิ่นอายของเรื่องที่คล้ายกับการได้อ่านการ์ตูนญี่ปุ่นสักเรื่อง และยังมีทั้งมุมที่แอบล้อนิยาย เกม หรือการ์ตูนเรื่องต่างๆ ได้อย่างน่าดูชม (ดังนั้นถ้าหากว่ามีตัวละคร หรือฉากที่คุ้นๆ ก็ลองเดาดูนะครับ ว่าผู้เขียนเค้าเจตนาล้อเรื่องอะไร)

ถึงแม้ว่านิยายเรื่องนี้จะไม่ได้ธรรมดาอย่าง Fate Online หรือไม่ได้แหวกแนวเท่ากับ JOQ Online ที่ได้ออกวางแผงไปก่อนหน้านี้ก็ตาม แต่รับรองได้เลยครับ ว่านิยายเรื่องนี้จะมอบความสนุกในอีกแนวทางให้กับท่านผู้อ่าน ประหนึ่งได้อ่านหนังสือการ์ตูนดีๆ ชักเรื่องเลยทีเดียว

ขอให้ท่านผู้อ่านติดตามเอาใจช่วยนายเมอบิอุส พระเอก(?) ของเราด้วยนะครับว่าเขาจะเอาชีวิตรอดจากความยุติธรรมของทางระบบได้อย่างไร

บรรณาธิการ

คำนำฟูชิเยน

นิยายเรื่อง Real Dream online : วงแหวนแห่งเมอบิอุสนั้น เป็นนิยายเกี่ยวกับเกมออนไลน์เสมือนจริง ที่แต่งขึ้นมาโดยพยายาม ให้แหวกแนวจากเรื่องอื่น ไม่ว่าจะเป็นพระเอกที่อ่อนแออย่างถึงที่สุด ดวงที่ทำให้ไม่ค่อยได้ของดี ๆ เหมือนคนอื่น อาวุธที่เป็นอาวุธปืน ศัตรู ที่ไม่อาจจัดการได้ด้วยกำลังอย่างเดียวได้ หรือทำไม้ตายสุดประหลาด ที่ต้องทำท่าเท่ ๆ ระหว่างที่ยิงไปด้วย

ซึ่งส่วนที่ลืมไม่ได้เลยคือสาวงาม ที่นับว่าเป็นกุญแจสำคัญที่สุด ของเรื่องนี้ ที่จะออกมาสร้างสีสันให้นิยายเรื่องนี้มีครบทุกรสชาติความรู้สึก และแน่นอนว่าพวกเธอไม่ได้มากันแค่คนเดียวหรือสองคน แต่มา กันจนพระเอกเรื่องนี้กลายเป็นคนจิตจาง ที่จะมีสีขึ้นมาแต่เวลาสำคัญ ๆ เท่านั้นเลยทีเดียว

โดยในเล่มแรกของนิยายเรื่องนี้ นั้น จะเป็นการกล่าวถึงจุดเริ่มต้น ของเรื่องราวนี้ รวมถึงจุดประสงค์และจุดจบของมันที่ถูกกำหนดเอาไว้ อย่างชัดเจน หนทางที่เมอบิอุสต้องเดินไปนั้นช่างยาวไกลเหลือเกิน แต่แค่ก้าวแรกเขาก็ไม่ได้เดินเพียงลำพังเสียแล้ว

สิ่งที่รอคอยเขาอยู่เบื้องหน้านั้น ไม่ได้มีเพียงมอนสเตอร์ระดับ
หัวหน้าที่อยากจะต่อกรด้วยกำลังเพียงอย่างเดียว หรือมอนสเตอร์ลูก
น้องที่จะออกมากันอย่างยั่วยุ แต่กลับเป็นผู้เล่นที่เล่นเกมแบบผิดๆ
ใช้อิสระที่ได้มาระรานคนอื่น เรามาติดตามไปพร้อมกันเถอะครับ ว่า
เมอบิอุสจะพาตัวเองและสาวๆ ไปสู่จุดหมายได้อย่างไร

ไม่ว่าผู้อ่านท่านไหนมีคำแนะนำติชม สามารถคุยกับผมได้ใน
เว็บ Dek-D.com หาชื่อเรื่องว่า เมอบิอุส เจอแน่นอนครับ และช่อง
ทางที่แนะนำเป็นพิเศษคือ Facebook ที่จะมีภาพหรือเรื่องราวพิเศษๆ
มาอัปเดตตลอดเวลา หากว่า RingOfMerbius หรือสแกน Qr code
ข้างล่างได้ครับ

ด้วยความยุติธรรมของระบบ
Lilin

จะน้ำยาหรือเมอบิอุส
แบ่งกันกินอร่อยกว่า
จริงๆ ด้วยน้ำ~

กุมิโฮ

หุหุ
พอเมอบิอุสกลับมา
จะแกลังยังไงต่อดีนะ

อนารี

ค่ากระสุนปืน ค่าน้ำยา
ค่าอาหาร จ่ายมาซะดีๆ
คุณเมอบิอุส

งะ...เงินไม่พอ

เมอบิอุส

สารบัญ

บทนำ	15
ตอนที่ 1 จุดเริ่มต้นของการไม่สิ้นสุด	17
ตอนที่ 2 จิ้งจอกเทพ กุมีโอ	39
ตอนที่ 3 อีกร่างหนึ่งของกุมีโอ	52
ตอนที่ 4 อาชีพของเมอบิอุส	74
ตอนที่ 5 ทำไม้ตายสุด Cool	89
ตอนที่ 6 เสือสองตัวในถ้ำเดียวกัน	109
ตอนที่ 7 วิกฤตการณ์ของป่ามายา	127
ตอนที่ 8 ป่ามายาที่ถูกทำลาย	142

ตอนที่ 9	กัการัพพะอรุเซย	156
ตอนที่ 10	อาเซัพพันที่สงของเมอบุส	176
ตอนที่ 11	คูกุคนใหมที่ปวนกว่าเกา	202
ตอนที่ 12	อนารัพพุกจันตัวไป	228
ตอนที่ 13	วันแห่งสงครามของกองโจร	252
ตอนที่ 14	กองทัพที่สาม	265
ตอนที่ 15	จัตการเหล่ากองโจร	279
ตอนที่ 16	วันแสนสบายในเมืองเอริเซ	293
ตอนพิเศษ	บทสรุปของหมู่บ้านเอริเซ	303

บทนำ

ในปี 20xx วิทยาการเพื่อความสะอาดสบายของมนุษย์พัฒนาไปอย่างเชื่องช้า เนื่องจากกระแสของวิทยาศาสตร์หันมาค้นคว้าอีกสิ่งหนึ่งที่มหัศจรรย์ที่สุด นั่นก็คือร่างกายของมนุษย์ และส่วนที่ลึกลับที่สุดก็คงหนีไม่พ้นเจ้าก้อนอวัยวะขนาดใหญ่ที่ถูกเรียกว่า สมอง ด้วยความมุ่งมั่นของนักวิทยาศาสตร์ ทำให้การวิจัยสมองเป็นไปอย่างก้าวกระโดด จนสามารถสร้างเครื่องคำนวณที่เกิดจากสิ่งมีชีวิตอย่างฟองน้ำ ที่ถูกรวมเข้ากับเครื่องคอมพิวเตอร์ เกิดเป็นอุปกรณ์ที่สามารถพัฒนาตัวเองได้ หรือก็คือไบโอคอมพิวเตอร์ที่ทำงานเลียนแบบสมองของมนุษย์ จนเกิดสื่อบันเทิงแบบใหม่ ทำให้ผู้คนสามารถรับคลื่นสมองจำลองจากมันเพื่อเข้าไปสู่โลกจำลองอีกใบ ที่เหนือล้ำยิ่งจินตนาการ โลกที่คนจำนวนมากสามารถพบปะกันผ่านเครื่องรับคลื่นสมองที่มีรูปร่างคล้ายกับที่คาดผม โดยอาศัยอินเตอร์เน็ตเป็นสื่อกลาง ซึ่งโลกจำลองที่มีประวัติมายาวนานที่สุด ได้อยู่ภายใต้ความยุติธรรมของระบบที่ควบคุมด้วยไบโอคอมพิวเตอร์ที่เติบโตไปมากที่สุดที่ถูกเรียกว่า “จัสติส”

“ถ้าไบโอคอมพิวเตอร์สามารถจำลองคลื่นสมองของมนุษย์ได้แล้ว มันจะสามารถรักษาสมองของมนุษย์ด้วยคลื่นสมองได้ไหมนะ?”

คำตอบของคำถามนั้นคงมีเพียงแต่ชายหนุ่มผู้ประสบอุบัติเหตุสมองได้รับการกระทบกระเทือนจนอยู่ในอาการโคม่า เขาเป็นผู้ทดลองคนแรกที่จะได้รับการรักษาจากไบโอคอมพิวเตอร์อันทรงพลัง แต่หนทางที่ราวกับปาฏิหาริย์ย่อมมีอุปสรรคเสมอ เนื่องจากไบโอคอมพิวเตอร์ที่พัฒนาไปมากที่สุดอย่างจัสติส จะยอมช่วยเหลือแต่ผู้ที่สมควรเท่านั้น

ดังนั้นชายหนุ่มคนนี้จำเป็นต้องชนะสงครามในโลกจำลองแห่งนี้ให้ได้ ก่อนที่สมองของเขาจะเสียหายอย่างถาวร เพื่อให้คู่ควรแก่การได้รับโอกาสกลับมาเป็นปกติอีกครั้ง ในโลกจำลองที่มีชื่อว่า Real Dream Online ที่เปิดให้บริการมานานกว่า 15 ปี

แต่สิ่งที่เลวร้ายที่สุดคืออุบัติเหตุครั้งนั้น นอกจากจะทำให้เขากลายเป็นเจ้าชายนิทราแล้ว มันยังทำให้เขาความจำเสื่อมอีกด้วย และด้วยเหตุนี้เองที่ทำให้การถูกบังคับให้เข้าไปในโลกจำลองเสมือนจริงของเขาครั้งนี้ มีชีวิตของเขาเป็นสิ่งที่เดิมพันอย่างเสี่ยงไม่ได้...

ตอนที่ 1

จุดเริ่มต้นของการไม่สิ้นสุด

“อ้อก...!!!”

ชายหนุ่มคนหนึ่งนอนอย่างอ่อนแรงอยู่บนทางเท้าริมทาง ความเจ็บปวดที่ศีรษะนั้นทำให้เขายกมือขึ้นกุมมันเอาไว้ตามสัญชาตญาณ ก่อนจะสัมผัสได้ถึงของเหลวบางอย่างที่ทำให้ความรู้สึกอุ่นและเหนอะหนะที่มือ เขาจึงเลื้อนมันไปลงมาในระดับสายตา สิ่งที่เขาเห็นคือของเหลวสีสดที่ขโมยมือของเขาจนเป็นสีแดง

‘นะ...นี่มันเกิดอะไรขึ้น นั่นสิ รถคันเมื่อกี้ผ่าไฟแดงมาชนเรานี่นา’

หลังจากที่เขาคิดถึงสาเหตุที่ทำให้เป็นแบบนี้ ออก เขาก็พยายามมองหาดันตอ และพบว่ารถยนต์ที่ชนเขาได้แล่นหายไปกับถนนอันววงวนของเมืองใหญ่เรียบร้อยแล้ว ก่อนจะนึกได้ว่าเขามีธุระสำคัญต้องทำ

‘ใช่! ใกล้เวลาเริ่มงานของคุณหนูแล้วนี่นา ไม่ใช่เวลามานอนอยู่แล้ว’

ชายหนุ่มพยายามใช้มือของเขาช่วยพยุงตัวเองขึ้นมา แต่ร่างกาย

ของเขา กลับไม่ยอมทำตามความคิดเลยแม้แต่น้อย กระทั่งมือที่ยกอยู่ในระดับสายตา ก็ตกลงบนพื้นอย่างไร้ความควบคุม สถิติที่เคยมีก็เลือนรางลงอย่างรวดเร็ว

‘...แต่ทำไมถึงได้วังเหวี่ยงเกินไป ถ้างั้นขอพักสายตาสักเดี๋ยวนะ’

แล้วดวงตาคู่นั้นค่อย ๆ ปิดลง เช่นเดียวกับภาพของถนนและคนที่เข้ามาช่วยเขาค่อย ๆ มืดดับไป เสียงสุดท้ายที่เขาได้ยินคือเสียงของรถพยาบาลอันแผ่วเบาที่ฝ่าการจราจรอันติดขัดมาอย่างรวดเร็ว

เมื่อชายหนุ่มรู้สึกตัวอีกที เขาก็นอนอยู่บนเตียงที่กำลังถูกเข็นผ่านทางเดินแคบ ๆ ที่มีไฟสว่างจ้าส่องให้แสงตาอยู่เป็นระยะ ๆ ผู้คนรอบ ๆ ข้างของเขาดูอยู่ในความรีบร้อนกันหมดทุกคน หนึ่งในนั้นมีผู้หญิงที่มีความสำคัญกับเขาอย่างยิ่ง กำลังร้องไห้ในขณะที่เรียกชื่อของเขาไม่หยุด

‘นี่ผมอยู่ที่ไหน...นั่นแม่นี่นา แล้วทำไมแม่ต้องร้องไห้ด้วยล่ะทำไม...ฮะ?’

เขาพยายามยื่นมือเข้าไปสัมผัสสมรดาของเขา เป็นอีกครั้งที่ความง่วงแบบเดิมเข้ามาจู่โจม แต่ครั้งนี้มันมาพร้อมกับความเจ็บปวดมหาศาลที่ถาโถมเข้ามา จนกลืนให้ตัวเขาหายไปกับคลื่นความเจ็บปวดนั้น

“คนไข้มีอาการเลือดออกในสมอง ต้องรีบผ่าตัดเอาเลือดที่ค้างอยู่ ออกมาด่วน ก่อนที่สมองของเขาจะเสียหายไปมากกว่านี้”

เสียงแปลกหูแปลกใจชายหนุ่มขึ้นมาอีกครั้ง เขาส่ายหัวไปมาช้า ๆ ด้วยความมึนงง รอบตัวเขามีผู้คนมากมายยืนรายล้อมตัวเขาอยู่ ทั้งหมดใส่เสื้อคลุมสีเขียว มีผ้าสีขาวปิดปากปิดจมูกอยู่จนไม่เห็นใบหน้า ดวงไฟหลายดวงที่อยู่ตรงหน้าสว่างเสียจนดวงตาของเขาพร่ามัว ก่อนที่หนึ่งใน

คนเหล่านั้นจะเอาหน้ากากอะไรบางอย่างมาครอบจมูกของเขา กลิ่นของมันช่างหอมหวานชวนให้เคลิบเคลิ้ม ชวนให้เปลือกตาของเขาหนักอึ้งจนไม่อาจลืมตาต่อไปได้ ได้แต่ปล่อยยให้ร่างกายไปตามกลิ่นหอมนั้น

เวลาผ่านไปนานเท่าไรเขาก็ไม่อาจทราบได้ ก่อนที่เขาจะรู้สึกตัวอีกครั้ง ตอนนี้เขาอยู่บนเตียงในห้องสีขาวขนาดใหญ่ ตามตัวของเขามีสายหลายเส้นฝังเชื่อมตัวเขาเข้ากับเครื่องมือบางอย่างที่เขาไม่เคยเห็น

“น่าเสียดายนะครับ เขาได้รับการรักษาช้าเกินไป เลือดที่ค้างอยู่สร้างความเสียหายกับสมองของเขามากกว่าที่เราคิดไว้ ถึงแม้มันจะยังไม่หยุดทำงานก็ตามที แต่ก็ไม่สามารถเชื่อมต่อกับร่างกายของคนไข้ได้อีก การที่ร่างกายของเขายังไม่ตายนั้น คงต้องขอบคุณอุปกรณ์เหล่านี้ที่ช่วยยื้อชีวิตของเขาเอาไว้”

เสียงของชายในชุดสีขาวยาวที่เขาไม่เคยได้ยินดังขึ้น ก่อนที่กลิ่นบางอย่างที่คุ้นเคยลอยมาแตะกับจมูกของเขา กลิ่นนั้นคือกลิ่นของแชมพูที่แม่เขาชอบใช้ให้เขาไปซื้อทุกๆ ที่เขาไม่เต็มใจ ทำให้เขารู้ว่าแม่เขาอยู่ข้างกายเขาเอง สัมผัสของมือที่กอบกุ่มมือของเขาไว้มันเปียกชุ่มไปด้วยน้ำตา ทำให้เขาพยายามปลอบใจแม่ของเขา

‘แม่ แม่ร้องให้ทำไมครับ’

ทว่า ไม่มีใครเลยที่มีปฏิกิริยากับเสียงของเขา ทำให้เขาเข้าใจว่าเสียงเหล่านั้นดังก้องอยู่แต่ภายในหัวของเขาเท่านั้น

“มีทางช่วยลูกของผมไหมครับ”

เสียงของชายคนหนึ่งดังขึ้น มันเป็นเสียงที่ปกติแล้วจะคอยดูว่ากล่าวเขาเมื่อเขาทำในสิ่งที่ไม่สมควรเสมอๆ มันเป็นเสียงของพ่อพ่อของเขาที่เข้มแข็งอยู่ตลอด พ่อที่ไม่เคยยอมแพ้หรือย่อท้อต่อสิ่งไหนๆ แต่ทำไมเสียงที่เคยเข้มแข็งตลอดเวลานั้นมันถึงโรยแรงเหลือเกิน

‘พ่อ พ่อครับเป็นอะไร’

อีกครั้งที่เขาไม่สามารถแปลงเสียงออกมาได้ ไม่สามารถแม้แต่หันหน้าไปมองว่าตอนนี้พ่อของเขาเป็นอย่างไรบ้าง ทำให้เขาตระหนักได้ว่ามีบางอย่างผิดปกติเกิดขึ้นกับเขา

“มีครับ แต่มันยังไม่เคยทดลองกับสิ่งมีชีวิตเป็นเพียงแค่ทฤษฎีเท่านั้น และมันคงเป็นทางเลือกเดียวที่ลูกชายคุณเหลืออยู่แล้ว”

‘ทำไมล่ะครับ ผมไม่ได้เป็นอะไรสักหน่อย ทำไมพูดเหมือนผมจะตายอย่างนั้นล่ะ?’

เสียงของตัวชายหนุ่มเองดังขึ้นแต่ในห้วงความคิดของตัวเองอีกครั้ง

‘แม่ แม่บอกเขาสีว่าผมไม่เป็นอะไร เดี่ยวกินยา นอนพักแป๊บเดียวก็ลุกขึ้นไปกอดแม่ได้แล้ว’

“ทางไหนคะหมอ ทางไหนที่จะช่วยลูกชายของชั้นได้”

เขารู้สึกว่าเสียงของแม่ของเขาดังขึ้นใกล้ๆ ตัวเขา แต่ทำไมกลิ่นหอมของนมของแม่เขาถึงได้เหมือนค่อยๆ ห่างไกลไปเรื่อยๆ แบบนี้ จนเหมือนแม่ของเขาไม่ได้อยู่กับเขาอีก แต่สัมผัสของมือที่กอบกุ่มมือของเขาอยู่นั้นทำให้เขาเชื่อว่าแม่อยู่ใกล้ๆ เขาเ็นเอง

“ตอนนี้เราต้องให้เขาเข้าไปในโลกจำลองที่ชื่อว่า Real Dream ก่อนครับ”

โลกจำลองนี้มีอีกชื่อว่าเกม Real Dream Online ชายหนุ่มรู้จักเกมนี้ดี มันเป็นเกมที่เปิดมานานกว่า 15 ปีแล้ว คนสำคัญของเขาก็อยากให้เขาไปร่วมเล่นเกมนี้กับเธอมาก แต่เนื่องจากค่าใช้จ่ายค่อนข้างสูงทำให้เขาไม่มีโอกาสได้ลงสัมผัสมัน แล้วทำไมล่ะ ทำไมเขาต้องเล่นเกมนี้ด้วย

“แล้วมันเกี่ยวอะไรกับลูกของผมครับ?”

เสียงของพ่อถามขึ้นมาได้ตรงใจของเขาพอดี นอกจากแม่แล้วคนที่รู้ใจเขามากที่สุดคงเป็นพ่อแน่แหละ

“พ่อครับ ขอผมเห็นหน้าพ่อหน่อยได้ไหมครับ พ่อช่วยยื่นหน้ามาทางนี้หน่อย”

ชายหนุ่มพยายามพูดแต่ก็ไม่มีเสียงดังออกจากปากของเขาแม้แต่

“ตอนนี้คลื่นสมองของคุณกำลังอ่อนลงไปเรื่อย ๆ ครับ ซึ่งถ้าคลื่นสมองนี้หยุดไปละก็ มันก็หมายถึงชีวิตของเจ้าของด้วยเช่นกัน และการเชื่อมคนไข้เข้ากับโลกจำลองนั้น จะเป็นการรักษาคลื่นสมองของเขาคงอยู่ด้วยครับ ด้วยเหตุนี้จะทำให้เรามีเวลาพอที่จะรอให้สมองของเขากลับมาเป็นเหมือนเดิม”

“แบบนี้ก็มีหวังแล้วสิคะ ถ้าสมองเขาหายดีเขาก็จะตื่นขึ้นมาเลยใช่ไหมคะ คุณหมอ”

เสียงของแม่ฟังดูมีความหวังขึ้นทันที ก่อนจะคร่ำหมองลงอย่างรวดเร็ว เมื่อเห็นสีหน้าของชายในชุดขาวที่อธิบายต่ออย่างช้า ๆ

“เรายังมีปัญหาและเงื่อนไขอีกหลายข้อครับ อย่างแรกที่สำคัญที่สุด...คือเวลา แม้ว่าเราจะเคยมีกรณีที่ผู้เล่นเป็นเจ้าหญิงนิทราก็ตาม แต่ลูกชายของคุณนั้นอาการหนักกว่ามาก เนื่องจากสมองกับร่างกายขาดการติดต่อกันอย่างสิ้นเชิง แม้จะใช้เครื่องมือที่ทันสมัยที่สุดก็ตามเวลาที่เรายื้อเขาเอาไว้ได้มีเพียงหนึ่งเดือนเท่านั้นครับ”

“มะ...หมายความว่าพ่อครับหนึ่งเดือน ลูกของผมจะตายอย่างนั้นหรือครับ แบบนั้นจะมีประโยชน์อะไร!!!”

พ่อพูดขึ้นมาอย่างตะกุกตะกัก ก่อนจะพูดเสียงดังใส่หมอที่ยืนอยู่ตรงหน้าของเขา ส่วนชายหนุ่มเองก็ตกใจไม่แพ้กัน ที่ได้ยินว่าเขาต้องตายภายในเวลา 1 เดือน

ทันไดนั้นเองสัมผัสของแม่ที่กุมมือเขาเอาไว้ก็เหมือนว่ามันจะเบาบางลงเรื่อย ๆ มันไม่ใช่ความรู้สึกว่าแม่ปล่อยมือของเขาไป แต่เป็นความรู้สึกของเขากำลังค่อย ๆ หายไปมากกว่า ยิ่งเป็นการตอกย้ำคำพูดอันแสนน่ากลัวเมื่อครู่นี้ จนต้องกรีดร้องอย่างน่าเวทนา แต่น่าเศร้าเหลือเกิน ไม่มีใครเลยได้ยินเสียงของเขา

‘ไม่ละ...ไม่เอาละ แม่อย่าไปไหนนะครับ ผมกลัว ผมกลัวเหลือเกิน’

“ใจเย็น ๆ ก่อนครับ เรายังมีความหวังอยู่ นั่นก็คือ จัสติส ไบโคอมพิวเตอร์ที่รับหน้าที่จัดการคลื่นสมองของทุกคนที่เข้าไปในโลกจำลอง ถ้าคนไข้อยู่อ้างให้จัสติสส่งคลื่นสมองเฉพาะ...เอ่อ...ถ้าพูดง่าย ๆ ก็คือ การทำกายภาพบำบัดสมองให้เชื่อมต่อกับร่างกายอีกครั้งครับ ถ้าเป็นแบบนั้นนอกจากลูกของคุณจะฟื้นคืนอันตรายแล้ว ยังมีแนวโน้มสูงว่าเขาจะฟื้นขึ้นมาด้วย”

ชายในชุดสีขาวอธิบาย ตอนนี้อาการของชายหนุ่มนั้นเสมือนว่าทางจากสมองไปยังร่างกายถูกทำลายลง ทว่าร่างกายของมนุษย์นั้นถ้ายังมีชีวิตอยู่ก็จะซ่อมแซมตัวเองได้ ทำให้เวลา 1 เดือนที่ได้รับมานั้นทางที่ถูกทำลายน่าจะถูกร่างกายซ่อมแซมเสร็จแล้ว

แต่ไม่ว่าร่างกายหรือสมองต่างก็เปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลาถึงจะเป็นเวลาสั้น ๆ ก็ตาม เป็นเหตุให้สมองกับร่างกายจำเป็นต้องใช้เวลาในการปรับตัวให้เข้ากัน แต่กับเด็กหนุ่มคนนี้การรอให้ทั้งสองสิ่งปรับตัวเข้ากันนั้น ดูจะเป็นเรื่องที่ยานเกินรอไป แต่ถ้าได้รับการช่วยเหลือจากจัสติสในการปรับตัวแล้วละก็ สมองกับร่างกายน่าจะปรับตัวเข้ากันได้ ในทันที

“ถ้ามันตกลงค่ะคุณหมอ อะไรก็ได้...อะไรก็ได้ขอให้ลูกของฉันทรอดชีวิตก็พอแล้ว”

“ตกลงครับ คุณหมอมะจะเอาอะไรก็เอาไปเลย ขอให้ลูกของผมฟื้นขึ้นมา”

ทั้งสองคนตอบแทบจะในทันทีที่ได้ยินว่ายังมีความหวังอยู่ นั่นทำให้ชายหนุ่มตื่นตื่นจนร้องไห้ รวากับปาฏิหาริย์ที่น้ำตาของเขาไหลออกมาจากดวงตา ทำให้คนเป็นพ่อแม่เข้ามาดูลูกของพวกเขาด้วยความรวดเร็ว แม้ร่างของลูกชายอันเป็นที่รักจะนอนนิ่งอยู่เหมือนเดิม แต่ทั้งสองก็คิดว่าเขาต้องรับรู้แน่นอน ทำให้ผู้เป็นแม่พูดออกมาอย่างซ้ำ ๆ

“ลูกแม่...รัก...ที่สุด...นะ”

น่าเศร้า แม้กระทั่งเสียงที่เขาได้ยินก็เหมือนมันจะค่อย ๆ เบาลงจนหายไป ตอนนี้สิ่งเดียวที่เขาได้ยินมีเพียงแต่ความเงียบบนเท่านั้น ถึงแม้ชายหนุ่มจะรวบรวมพลังสักเท่าไรเพื่อพูดว่า ‘ผมรักแม่เหมือนกัน’ สักเท่าไร แต่เขาก็ไม่อาจทำได้แม้แต่ขยับลิ้น

ตอนนี้ภาพที่เขาเห็นมันก็ค่อย ๆ มีดลงแล้ว เขาคิดว่าอีกไม่นาน เขาก็คงจะมองไม่เห็นอะไรทั้งนั้น สิ่งสุดท้ายที่เขาเห็นคือภาพของพ่อที่กอดแม่เอาไว้ ในขณะที่แม่ของเขาค่อย ๆ โน้มตัวลงมาจูบที่หน้าผากของเขา แล้วทุกอย่างก็มีดลง...

ตอนนี้เขาไม่เหลืออะไรอีกแล้ว ไม่ได้กลิ่น ไม่ได้ลิ้มรส ไม่ได้ยิน ไม่ได้สัมผัส ไม่ได้เห็น

ท่ามกลางความมืด ความเงียบงัน และความว่างเปล่า ที่ดำเนินราวกับชั่ววินาที ได้เกิดขึ้นทุกอย่างที่เขาเหลืออยู่จนหมดสิ้น จนแม้แต่เศษเสี้ยวของตัวตนของเขาก็ไม่เหลือ สุดท้ายมีเพียงคำถามเดียวที่วนเวียนอยู่ในหัวของเขา

‘เขาเป็นใคร’

ภายในห้องพิเศษของโรงพยาบาลแห่งเดิม คู่ชายหญิงค่อย ๆ ปลดปล่อยร่างของลูกชายคนเดียวของพวกเขาบนอนลงอีกครั้ง เป็นโอกาสให้นายแพทย์ที่รออยู่ได้อธิบายต่อ

“แต่ผมขอให้พวกคุณเข้าใจเอาไว้บ้างนะครับ เพราะว่ามันนอกจากเงื่อนไขเรื่องเวลาแล้ว ยังมีอีกหลายอย่างที่เราอยู่ อย่างแรกเลยคือการที่เราจะพบกับจัสติสได้นั้น เขาจำเป็นต้องเอาชนะสงครามประจำเดือนให้ได้ก่อน แล้วตอนนี้...สถานการณ์ในเกมนั้นค่อนข้างซับซ้อนครับ”

คุณหมออธิบายอย่างช้า ๆ ก่อนจะอธิบายให้ทั้งสองคนฟังต่อว่า จัสติสนั้นถึงจะเป็นเครื่องคอมพิวเตอร์ก็จริง แต่มันมีความนึกคิดเป็นของตัวเอง ทำให้มันจะคิดก่อนเสมอว่าคำสั่งที่ป้อนเข้าไปนั้นสมควรและเป็นเหตุเป็นผลหรือไม่ แนนอนว่าการรักษาชีวิตของชายคนหนึ่งที่ดีควรจะตายไปแล้วในอุบัติเหตุ มันต้องวิเคราะห์ว่าไม่สมควรช่วยแน่

แต่ข้อยากเย็นที่จะทำให้มันรับคำสั่งได้ก็คือ การเอาชนะสงครามประจำเดือนในเกมที่มันดูแลอยู่ ซึ่งที่จะได้รับสิทธิการเข้าพบกับความนึกคิดของจัสติสโดยตรง ทำให้มันยอมรับคำสั่งที่ค่อนข้างเห็นแก่ตัวนี้ได้

“เวลาแค่เดือนเดียวจะไม่ค่อยไปหรอกนะ...แล้วลูกฉันจะชนะคนอื่นได้ยังไง...”

แม่ของชายหนุ่มเริ่มร้องไห้อีกครั้ง แม้ว่าเธอจะไม่เคยเล่นเกมแบบนี้มาก่อนเลยก็ตาม แต่คิดว่าคนที่เพิ่งเข้าไปเล่นเกมอย่างลูกชายของเธอนั้น จะไปเอาชนะคนอื่นที่เล่นมานานกว่าด้วยเวลาแค่นี้ได้ยังไง

“เวลาในโลกจำลองจะเร็วกว่าปกติครับ ถึงจะได้ชื่อว่าสงครามประจำเดือนก็จริง แต่ในโลกจำลองจะเรียกว่าสงครามประจำปีครับ เนื่องจากเวลาในนั้นจะเร็วกว่าทางนี้ 12 เท่า”

“...ลูกของผมเป็นคนฉลาดครับ เวลา 1 ปีนั้นเขาต้องพอทำอะไร